

ประสบการณ์สนทนากับพระแม่กวนอิม พระโพธิสัตว์ด้านความรัก ความเมตตา

ประสบการณ์สนทนากับพระแม่กวนอิม พระโพธิสัตว์ด้านความรัก ความเมตตา

กราบนมัสการพระรัตนตรัย ด้วยจิตตั้งมั่นในหลักของศาสนาที่จะเข้าถึงธรรม ขอน้อมรำลึกถึงพระโพธิสัตว์พระแม่กวนอิมผู้ทรงมีพระมหาเมตตาเป็นอนันต์ ที่ทรงช่วยเหลือสัตว์โลกให้พ้นจากวิภวภูมิจึงสาร บำบัดทุกข์โศก โรคภัยอันตรายทั้งปวง โดยไม่มีขอบข่าย ไม่มีที่สิ้นสุด

คำว่า **กวนอิม** หมายถึง “การสังเกตเสียงของโลก” ในศาสนาพุทธของจีน กวนอิม มีความหมายเหมือนกับพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ซึ่งเป็นจุดสูงสุดของความเมตตา กรุณา ความเห็นอกเห็นใจ ความสงสาร และความรัก ในประเทศจีน เริ่มมีความเลื่อมใสในพระโพธิสัตว์กวนอิม ตั้งแต่ช่วงศตวรรษที่ 1 และเป็นตัวแทนพระโพธิสัตว์ในประเทศจีน ก่อนราชวงศ์ซ่ง (คศ 960-1279)

พระโพธิสัตว์กวนอิม (ประสูติวันที่ 19 เดือนยี่จัน) เดิมเป็นเทพธิดาซึ่งต้องการช่วยปลดเปลื้องทุกข์ภัยของมวลมนุษย ในชาติสุดท้ายท่านปฏิสนธิลงมายังโลกมนุษย์มีพระนามว่า **เจ้าหญิงเมี่ยวซ่าน** เป็นพระราชธิดาองค์เล็กของกษัตริย์แห่งอาณาจักรซิงหลิง พระนามว่า **พระเจ้าเมี่ยวจวง** กับพระนาง **เซี่ยวหลิน** (พระนางเป่าเตอ) มีพระพี่นาง 2 พระองค์ คือ **เจ้าหญิงเมี่ยวอิม** และ **เจ้าหญิงเมี่ยวหยวน**

ในเยาว์วัย เจ้าหญิงเมี่ยวซ่าน ทรงเป็นพุทธมามกะ รู้แจ้งในหลักธรรมลึกซึ้ง ตั้งพระทัยแน่วแน่จะบำเพ็ญภาวนา เพื่อหลุดพ้นสังสารวัฏ ทรงออกบวชวันที่ 19 เดือน 9 พระเจ้าเมี่ยวจวงไม่เห็นด้วย จึงบังคับให้เสีกราชบุตรเขย เพื่อจะได้สืบทอดราชบัลลังก์ต่อไป แต่เจ้าหญิงเมี่ยวซ่านไม่สนพระทัยเรื่องลาภยศ สรรเสริญ อันจอมปลอม แม้จะถูกพระบิดาดุด่าอย่างไร พระองค์ก็ไม่เคยนึกโกรธเคืองแต่อย่างใด

ต่อมาเจ้าหญิงเมี่ยวซ่านได้ถูกขับไปทำงานหนักในสวนดอกไม้ เช่น หาบน้ำ ปลูกดอกไม้ ทั้งนี้เพื่อทรมานให้เปลี่ยนความตั้งใจ แต่ก็มีเหล่ารุกขเทวดามาช่วยทำแทนให้ทั้งหมด เมื่อพระเจ้าเมี่ยวจวงเห็นว่าไม่ได้ผล จึงรับสั่งให้หัวหน้าแม่ชี นำเจ้าหญิงเมี่ยวซ่าน ไปอยู่ที่วัดนกงุ่ยชาง และให้อาจารย์ของแม่ชีทั้งวัดมอบให้เจ้าหญิงเมี่ยวซ่านทำพระองค์เดียว แต่พระองค์มีพระทัยเด็ดเดี่ยว ไม่เกี่ยงงานการต่างๆ ก็มีเหล่าเทพารักษ์มาช่วยทำแทนให้อีก พระเจ้าเมี่ยวจวงเข้าพระทัยว่า พวกแม่ชีไม่กล้าเคียวเช้ญใช้งานหนัก ก็ยิ่งทรงกริ้วหนักขึ้นสั่งให้ทหารเผาวัดนกงุ่ยชางจนวอดเป็นจุนไป พร้อมกับพวกแม่ชีเสียชีวิตทั้งวัด มีแต่เจ้าหญิงเมี่ยวซ่านพระองค์เดียว เท่านั้นที่ปลอดภัยรอดชีวิตมาได้

พระเจ้าเมี่ยวจวงทรงทราบดังนั้น จึงรับสั่งให้นำตัวเจ้าหญิงเมี่ยวซ่านไปประหารชีวิต เทพารักษ์คอยคุ้มครองเจ้าหญิงเมี่ยวซ่านอยู่ โดยเนรมิตทองทิพย์เป็นเกราะห่อหุ้มตัว คมดาบของนายทหารจึงไม่อาจระคายพระวรกาย ดาบหักถึง 3 ครั้ง 3 ครา พระเจ้าเมี่ยวจวงทรงกริ้วยิ่งนัก โดยเข้าพระทัยว่านายทหารไม่กล้าประหารจริง จึงให้ประหารนายทหารแทน แล้วรับสั่งให้จับเจ้าหญิงเมี่ยวซ่านไปแขวนคอ ทว่าผ้าแพรที่แขวนคอก็ขาดสะบั้นลงอีก ทันใดนั้นปรากฏมีเสื่อเทวดาตัวหนึ่งได้นำเจ้าหญิงเมี่ยวซ่านขึ้นพาดหลังแล้วแผ่นหนีไปที่

เขาเซียงซัน ต่อมาเทพไทไปได้แปลงร่างเป็นชายชรามาโปรดเจ้าหญิงเมี่ยวซ่าน ซึ่งเนาะเคล็ดวิธีการบำเพ็ญเพียรเครื่องดับทุกข์ จนสามารถบรรลุมรรคผลสำเร็จธรรมด้านอภิญา ประมาณวันที่ 19 เดือน 6 ข้างฝ่ายพระเจ้าเมี่ยวจวงเข้าพระทัยว่า เจ้าหญิงเมี่ยวซ่านถูกเสียดาบไปกินเสียแล้ว จึงไม่ได้ติดตามราวีก

ต่อมาไม่นานบาปกรรมที่พระองค์ก่อไว้ส่งผล เกิดป่วยด้วยโรคร้ายแรง ไม่มียารักษาให้หายได้ เจ้าหญิงเมี่ยวซ่านได้ทรงทราบด้วยญาณวิถึว่า พระเจ้าเมี่ยวจวงกำลังประสบเคราะห์กรรมอย่างหนัก ด้วยความกตัญญู กตเวทีเป็นเลิศ มิได้ถือโทษโกรธการกระทำของพระบิดาแม่แต่น้อย ทรงได้สละดวงตาและแขนสองข้าง เพื่อรักษาพระบิดาจนหายจากโรคร้าย ภายหลังเจ้าหญิงเมี่ยวซ่านสำเร็จได้อภิญา ทำให้ได้ดวงตาและพระกรคืน เคยแสดงปาฏิหาริย์เป็นปางกวนอิมพันมือ เจ้าหญิงเมี่ยวซ่านนั้น ตอนแรกเป็นชาวพุทธ ตอนหลังเทพไทไปได้มาโปรด ซึ่งเนาะหนทางดับทุกข์แบบนิกายเต๋า พระโพธิสัตว์กวนอิมจึงเป็นเทพทั้งฝ่ายพุทธและฝ่ายเต๋าในเวลาเดียวกัน

พระแม่กวนอิม เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย?

สำหรับคำถามที่ว่า พระแม่กวนอิม เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย คำตอบก็คือ ก่อนที่จะเป็นพระแม่กวนอิมร่างสตรีที่เราเคารพบูชากันนั้น ในสมัยแรกที่ศาสนาพุทธเผยแผ่จากอินเดียสู่จีน รูปลักษณ์ของพระอวโลกิเตศวร (พระโพธิสัตว์กวนอิม) เป็นภาพของพระโพธิสัตว์เพศชายเช่นเดียวกับในอินเดีย เนื่องจากพระโพธิสัตว์ทั้งหมดเป็นเพศชาย โดยมีหลักฐานสำคัญก็คือ รูปวาดจิตรกรรมฝาผนังและรูปปฏิมากรรมแกะสลักพระโพธิสัตว์กวนอิมที่ปรากฏอยู่ในถ้ำม่อเกาเป็นภาพของพระอวโลกิเตศวร (พระโพธิสัตว์กวนอิม) ที่มีลักษณะแบบเพศชาย มีริมฝีปากหนาและมีหนวดเครา ส่วนที่เราเห็นรูปลักษณ์เป็นหญิงในปัจจุบันนั้นเพราะพระโพธิสัตว์ตามหลักสัทธรรมปุณฑริกสูตรมีพลังวิเศษที่จะแปลงร่างในรูปแบบใด ๆ ก็ได้ตามความจำเป็นในการมาช่วยดับทุกข์ อีกทั้งตามความเชื่อของพระพุทธศาสนานิกายมหายาน กล่าวว่า เพศไม่ใช่อุปสรรคต่อการตรัสรู้ โดยนักประติมานวิทยาสันนิษฐานเหตุผลของการแปลงกายจากชายเป็นหญิงไว้ 2 ประการว่า

- พระโพธิสัตว์กวนอิมเป็นผู้โปรดสัตว์โลกและช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ซึ่งในสมัยโบราณนั้น ผู้หญิงมักได้รับการกดขี่ข่มเหงและทุกข์ทรมานมากกว่าเพศชาย จึงเกิดภาพลักษณ์พระโพธิสัตว์กวนอิมในด้านที่เป็นเพศหญิง เพื่อช่วยเหลือสตรีให้หลุดพ้นจากบ่วงกรรม
- ผู้หญิงเป็นเพศที่มีความอ่อนโยนและมีจิตใจที่ตึงมากกว่าเพศชาย โดยเฉพาะความรักของผู้เป็นมารดา อันเป็นสัญลักษณ์ของความเมตตาการุณย์ต่อบุตร

ทั้งนี้ ไม่ว่าพระแม่กวนอิมจะแสดงในลักษณะเพศชายหรือหญิงไม่สำคัญ เพราะอย่างไรก็ตาม พระแม่กวนอิม ทรงถือเป็นสัญลักษณ์ของพระโพธิสัตว์ผู้เปี่ยมด้วยเมตตาการุณยา ซึ่งยังคงประทับอยู่กลางใจของผู้คนที่ศรัทธามาตั้งแต่อดีตจวบจนถึงปัจจุบัน

ในวันเสาร์ที่ 24 มกราคม พุทธศักราช 2547 คณะศิษย์ของอาจารย์พร รัตนสุวรรณ มีอาจารย์ศรีเพ็ญ จิตุหะศรี คุณชลิกา โรจนโกศล พร่อมครอบครัว เครือญาติ มิตรสหายจำนวน 19 คน ได้เดินทางไปกราบ นมัสการพระโพธิสัตว์พระแม่กวนอิม เทพเจ้ากวนอู ณ สถานที่ท่านเคยสถิตย์ และปฏิบัติธรรม ณ เกาะผู้โถว ชาน เป็นเกาะที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของมหานครเซี่ยงไฮ้

ณ ที่นั้น ขณะปัจจุบัน เป็นวัดใหญ่สวยงามมาก ธรรมชาติสงบร่มรื่น มีรูปวาดจิตรกรรมฝาผนัง และ รูปปฏิมากรรมแกะสลักพระโพธิสัตว์พระแม่กวนอิม สะท้อนสัญลักษณ์แสดงถึงความเมตตากรุณา มีเทวรูปองค์ ใหญ่ เป็นพระแม่กวนอิมปางทรงธรรมจักรในพระหัตถ์ซ้าย ส่วนพระหัตถ์ขวาทำกิริยาห้าม มองไปทางทะเล เรียกว่า นานไห่กวนยิน

คณะศิษย์ของอาจารย์พร รัตนสุวรรณ ได้ไปสวดมนต์ขอพร และติดต่อพระแม่กวนอิมทางสมาธิ (โดยอาจารย์ศรีเพ็ญ จิตุหะศรี) ได้กราบนมัสการลนทนาการธรรมกับพระแม่กวนอิมเพื่อความเป็นสิริมงคล มี ข้อความที่น่าสนใจเกี่ยวกับพระประวัติชีวิต และถามปัญหาตามที่ได้บันทึกไว้

นมัสการและสนทนาธรรมกับพระแม่กวนอิม

สนใจไหม เดี่ยวจะบันทึกแหว่เสียงสวรรค์ วันนี่ก่อนที่พวกเราจะฟังคำพูดจากเทวดา เราเดินทางมา กราบนมัสการพระแม่กวนอิม พระโพธิสัตว์ เทพเจ้ากวนอู และบรรดามวลเทพเจ้าทั้งปวง ในเทศกาลปีใหม่ ก็ ขอให้เรากราบนมัสการพระรัตนตรัยก่อน แล้วถึงค่อยฟังเรื่องราวว่า เทพเจ้าต่างๆจะพูดอะไรกับเราบ้าง

อระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาคะวา พุทัง ภาคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นมัสสามิ (กราบ)

สุปฏิปันโน ภาคะวะโต สวากะสังโฆ สังฆัง นมามิ (กราบ)

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

อิติปิโส ภควา อระหัง สัมมา สัมพุทโธ, วิชชาจะระสัมปັນโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร
ปวิสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาคะวาติ (กราบ)

สวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม สันทิฎฐิโก อากาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ
วิญญูหิติ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวากะสังโฆ อุกุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวากะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน
ภาคะวะโต สวากะสังโฆ สามิจิปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวากะสังโฆ

ยะทิทั้ง จัดตารี ปุริสะยุคานี อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ อาหุเนโย ปาหุเนโย ทักขิณโย อัญฐะสิกะระณโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ (กราบ)

ขอให้ทุกคนตั้งใจฟัง ทำให้สงบ ทำให้เงียบ เพราะระหว่างนี้ บรรดามวลเหล่าเทพเจ้าทั้งปวง ได้มาชุมนุมอยู่ ณ ที่นี้ เพื่อมาอำนวยการให้กับพวกเรา พระแม่กวนอิมได้กล่าวขอบใจพวกเราทุกคน ที่ได้เดินทางมาถึงสถานที่ซึ่งพระแม่เคยบำเพ็ญบารมี ณ สถานที่นี้ หมู่เกาะ ที่เรียกว่าหมู่เกาะพูโธซาน สมัยที่พระแม่ได้มาบำเพ็ญบารมีอยู่ที่นี่ พระแม่บอกว่าเป็นสถานที่สำหรับผู้ที่เดินทางมาปฏิบัติธรรมทำให้ตัวเองพ้นทุกข์ และช่วยสัตว์โลกทั้งปวงนั้น ได้มาบำเพ็ญเพียรอยู่ตามเกาะต่างๆ เพราะฉะนั้นหมู่เกาะเหล่านี้จะไม่เป็นที่อยู่ของผู้คนที่จะมาประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจ แต่จะเป็นสถานที่สงบสงบเหมาะกับการบำเพ็ญเพียร

ในสมัยโบราณผืนแผ่นดินของประเทศจีนอยู่ติดกับเทือกเขาหิมาลัย เพราะฉะนั้นทั้งประเทศอินเดีย และประเทศจีนจะมีผู้บำเพ็ญเพียรเสาะแสวงหาทางพ้นทุกข์มาก พวกเราก็คงจะได้เคยได้ฟังได้รับรู้มาตลอดว่ามีท่านเซียนเก่งๆ ที่บำเพ็ญเพียรสำเร็จชั้นอภิญญาเป็นจำนวนมาก ชาวจีนมีการเซ่นไหว้บูชาขอพรจากบรรพบุรุษ จากเทพเจ้าทั้งหลายซึ่งเป็นเซียน ท่านสามารถที่จะบันดาลอะไรต่างๆ ให้กับผู้คนได้

ในบรรดาหมู่เกาะที่อยู่ในแถบทะเลติดกันนี้ โกว์บอกว่ามีอยู่สามสิบห้าเกาะ แต่จริงๆ นั้นไม่ใช่สามสิบห้าเกาะแต่มีมากกว่านั้น แต่ละเกาะก็จะมีผู้บำเพ็ญเพียรอยู่เป็นจำนวนมาก

สมัยโบราณที่บอกว่ามีนางพญางูขาว เวลาพวกเราดูหนังจีน ในหนังจีนจะมีเจ้าสำนักที่เก่งๆ เช่นสำนักเส้าหลินและสำนักต่างๆ กระโดดสูง มีวิชาตัวเบา และกำลังภายใน มีคนที่เก่งๆ ทำได้หลากหลาย ตามเกาะจะมีเซียนอยู่และท่านมีความสามารถเหมือนเจ้าสำนักต่างๆ

ก่อนหน้านี้แม่ (คุณชลิกา โรจนโกศล) ก็เคยพาป้า (คุณศรีเพ็ญ จัตูหะศรี) ไปปักกิ่ง บรรยากาศในโลกทิพย์ต่างกับที่นี่มาก เป็นบรรยากาศที่คล้ายเป็นแดนประหาร รุนแรง ไม่สงบ มีการรบราฆ่าฟันกันมาก แต่ตามหมู่เกาะที่อยู่แถวนี้ นานมาแล้วมีแต่ความสงบ ไม่มีการเบียดเบียน มีแต่ผู้บำเพ็ญเพียรบารมี จึงเป็นเกาะที่ศักดิ์สิทธิ์ พวกเรามากกราบไหว้ขอพร ก็จะได้รับพร ปรรณาสั่งใดก็จะสำเร็จ พระแม่บอกว่าขอบใจนะที่ทุกคนมากกราบไหว้ถึงที่นี่ เดินทางมาถึงสถานที่พระแม่เคยบำเพ็ญเพียร ป้า (คุณศรีเพ็ญ จัตูหะศรี) ฟังแล้วรู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจของพระแม่ พระแม่ใช้คำพูดที่ไพเราะอ่อนโยน มีเมตตาเป็นกันเอง

คุณป้า (คุณศรีเพ็ญ จัตูหะศรี) ก็กราบเรียนท่านว่า เราตั้งใจว่ามาครั้งนี้จะไปกราบท่านถึงที่เกาะอีกแห่งหนึ่ง เขาบอกว่าเกาะดอกท้อ อากาศหนาวก็หนาวมาก น้ำทะเลก็ปั่นป่วน จึงไม่สามารถที่จะเดินทางไปถึงที่ตรงจุดนั้นได้ พระแม่บอกว่า พระแม่ก็อยู่ทุกเกาะจะไปตรงไหนก็เหมือนกัน ขอให้จำไว้ว่าชีวิตของคนเราเหมือนการเดินทางจะพบทั้งสิ่งที่เป็นอุปสรรค สิ่งที่เราทนได้และทนไม่ได้ แต่เราจะต้องอดทนต่อผู้ต่อไป

ในโลกมนุษย์ เวลาที่เราเผชิญดินฟ้าอากาศทั้งหนาวทั้งร้อน ทั้งเย็นทั้งอะไรต่างๆ เราเอาชนะได้ด้วย การหลบไปให้พ้น หรือว่าหาเครื่องอบอุ่นมาปกป้องร่างกาย เราสามารถทำได้ อยากรู้ก็ตาม ขอให้จำไว้ว่าอะไร ก็ไม่ประเสริฐไปกว่าการที่เราสามารถเอาชนะใจตนเองได้ เราต้องหัดเป็นคนใจเย็น หัดเป็นคนมีนิสัยเสียสละ เราต้องนึกถึงคนอื่นก่อนที่เราจะนึกถึงตัวเอง คนที่มีนิสัยเสียสละจะทำอะไรก็เป็นผลสำเร็จ จะมีปัญญาเกิดขึ้น แต่คนที่เห็นแก่ตัวจะปัญญาที่บ่ พระแม่บอกว่าพวกเรามากันทั้งหมดสิบเก้าคน รวมยี่สิบทั้งคนที่เป็นโกลด์ คนที่ ยี่สิบเรายังไม่นับเพราะเขาเที่ยวไปเที่ยวมาอยู่ คุณง้อเค้าเป็นคนที่มีพื้นเดิมข้างในดีมาก เราได้โกลด์ที่ดี ทำให้เรา ได้รับความสะดวกในการเดินทางมาที่นี่ และเขาก็เข้าใจว่าพวกเราเดินทางมาเพื่อไหว้พระจริงๆ มาขอพรสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้เกิดความสงบสุข

พระแม่บอกว่าเด็กสองคนนี้ (น้องดยุค น้องปริญ) น่ารักที่สุด ได้มาตั้งแต่เล็กๆ เป็นโชคดี ชีวิตจะ เจริญรุ่งเรือง สุขภาพแข็งแรง

ในวันปีใหม่ของปีนี้ ซึ่งเลยปีใหม่ไทยมาแล้ว เป็นปีใหม่จีน ปีใหม่ปิ่นได้มาไหว้พระแม่ พระแม่ว่าเป็น โชคดีปีใหม่ พวกเราช่างโชคดีอะไรเช่นนี้ ได้มาเผชิญทุกบรรยากาศ หนานี่ว่าเป็นอย่างไร ขาแข็งดีไหม

ถ้าไม่มีอะไรจะถาม ให้พวกเรานั่งทำใจให้สงบ เราจะกล่าวคำว่า พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ เก้าครั้งพร้อมๆ กัน และ โอม เก้าครั้งพร้อมๆกัน หลังจากที่เร โอม จบ ให้ทุกคนสุดลมหายใจเข้ายาวๆลึกๆ หายใจออกช้าๆ นับให้ได้สิบเก้าครั้ง แล้วก็อธิษฐานขอพร เพราะขณะที่พวกเรา พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ ก็ตาม โอมก็ตาม อยู่กับ ลมหายใจก็ตาม จะเป็นช่วงที่เทพเจ้าทั้งหลายจะอำนวยพรให้พวกเรา

เสียงสวดมนต์

พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ, อัมมัง สรรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
 พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ, อัมมัง สรรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
 พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ, อัมมัง สรรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
 พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ, อัมมัง สรรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
 พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ, อัมมัง สรรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
 พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ, อัมมัง สรรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
 พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ, อัมมัง สรรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
 พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ, อัมมัง สรรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
 พุทธัง สรรณัง คัจฉามิ, อัมมัง สรรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ

โอม โอม โอม โอม โอม โอม โอม โอม โอม

พุทธชัยมงคลคาถา

พาหุง สหัสสละมณีนิมิตะสาวุธันตัง
 ทานาทีธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 มาราคีเรกะมะภิกขุชมิตะสัพพะรัตติง
 ชั้นตีสุตันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 นาพาครีง คะชวะระรัง อะติมัตตะภูตัง
 เมตตัมพุเสกะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
 อุกขิตตะชัคคะมะติหัตตะสุทวารุณันตัง
 อิทธีภิสังชะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
 กัตตวานะ กัฏฐะมูทะรัง อิวะ คัพภินียา
 สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
 ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
 นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
 อิทฐุปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ทุคคาหะ ทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
 ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
 เอตาปี พุทธะชยะมังคะละอัฐฐะคาถา
 หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ

ศรีเมฆะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชยะมังคะลานิ
 โฆรัมปะนาฬะวะกะมักกะมะถัทธะยักขัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชยะมังคะลานิ
 ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทวารุณันตัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชยะมังคะลานิ
 ธาวันตियो ชะนะปะถังคูลิมะลาวันตัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชยะมังคะลานิ
 จัญจาเยะ ทูฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชยะมังคะลานิ
 วาทาภิโรปิตะมะนัง อะตีอันธะภูตัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชยะมังคะลานิ
 ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชยะมังคะลานิ
 พรหมัง วิสุทธิชุตติมิทธิพะกาภิธานัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชยะมังคะลานิ
 โย วาจะโน ทินะทีเต สะระเต มะตันที
 โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

มหากาฐณิโก

มะหากาฐณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปุเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัทตะมโน เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชยะมังคะเล อะปะรธา
 ชิตะ ปัลลังเก สีเส ปะฐะฐะวิโปกชะเร อะภิสะเก สัพพะ พุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ

สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขุโณ สุมุหุตโต จะ สุขิฏฐัง พรหมะ จารีสุ ปะทักขินัง กา
 ยะกัมมัง วาจา กัมมัง ปะทักขินัง ปะทักขินัง มโนกัมมัง ปะณิธิ เต ปะทักขินา ปะทักขินานิ กัตวานะ
 ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธา นุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมา นุภาเวนนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต
 ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆา นุภาเวน สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต

สวดกษัตริย์ อารตี

โอม เจ จะกาตีชา ฮาเร สวามี สัตยา ไส ฮาเร

ภักตา จะนา สัมรักษะกา ภักตา จะนา สัมรักษะกา

ปาร์ตี มหะชวารา โอม เจ จะกาตีชา ฮาเร

ชาชิตาวานา ศรีการา ชาร์วา ปราณปาเต สวามี ชาร์วา ปราณปาเต

สวามี ชาร์วา ปราณปาเต อาชรีตา กัลป์ปาลาตีกา

อาวรีตา กัลป์ปาลาตีกา อาพัตบานฑารา โอม เจ จะกาตีชา ฮาเร

อันทายุ มาตา ปิตา กुरु เดวามู มารี นีเว สวามี มารี อันทายุ นีเว

นาตาบรัมห์มา จะกันนาทา นาตาบรัมห์มา จะกันนาทา

นาเคนดราชายนานา โอม เจ จะกาตีชาฮาเร

โอมการา รูปา โอเจสวี โอม ไส มะฮาเดวา สัตยา ไส มะฮาเดวา

มังกาลา อารตี อันดูโก มังกาลา อารตี อันดูโก

มันดาราภิรיתารี โอม เจ จะกาตีชา ฮาเร

นารายานะ นารายานะ โอม สัตยา นารายานะ นารายะนะ นารายะนะ โอม

นารายะนะ นารายะนะ โอม สัตยา นารายะนะ นารายะนะ โอม สัตยา

นารายะนะ นารายะนะ โอม โอม เจ สัตกुरु เดวา

นารายานะ นารายานะ โอม สัตยา นารายานะ นารายะนะ นารายะนะ โอม

นารายะนะ นารายะนะ โอม สัตยา นารายะนะ นารายะนะ โอม สัตยา

นารายะนะ นารายะนะ โอม โอม เจ สัตกुरु เดวา

นารายานะ นารายานะ โอม สัตยา นารายานะ นารายะนะ นารายะนะ โอม

นารายะนะ นารายะนะ โอม สัตยา นารายะนะ นารายะนะ โอม สัตยา

นารายะนะ นารายะนะ โอม โอม เจ สัตกुरु เดวา

โอม ชานติ ชานติ ชานติ ฮี

ปุจฉา-วิสัสนา ๑

ถาม: พระแม่เคยเรียนพระพุทธศาสนาบ้างไหม และหลักในการปฏิบัติ ท่านคิดเองหรือมีใครสอน

ตอบ: มีเซียนสอนบ้างสมัยที่พระแม่บำเพ็ญอยู่ ท่านไม่ได้พบพระพุทธเจ้า พระแม่บอกว่ามาถึงก็ถูกปล่อยเกาะ และพบเซียน มีผู้ปฏิบัติธรรม บำเพ็ญเพียรอยู่มากมาย ดินฟ้าอากาศเมื่อเวลาหนาวก็หนาวสุดๆ ขนาดที่เป็นน้ำแข็ง อยู่ได้โดยใช้พลังจิต อยู่ในถ้ำก็พออยู่ได้

ถาม: หลักธรรมที่พระแม่ปฏิบัติ ใช้หลักความเสียสละหรือความเมตตา

ตอบ: เมตตา พระแม่บอกว่าทำทุกอย่างที่จะช่วยคนได้ และเทพเจ้ากวนอูบอกว่าพระแม่บำเพ็ญทานบารมี คือ ถ้าไม่มีเมตตา ทานก็จะทำไม่ได้ คือต้องให้ จะช่วยคนต้องให้ทั้งหมด อะไรที่จะช่วยใครได้ก็จะช่วย และช่วยในทุกรูปแบบ ก็ได้ถามพระแม่อยู่เหมือนกันว่า ที่เราเคยเห็นในประวัติที่เขากำเป็นวีดิโอออกมาก็ดี ที่คนเขาเล่ามาก็ดี เป็นอย่างนั้นทั้งหมดเลยหรือว่าเขาแต่งเติมเสริม ท่านบอกว่าไม่ได้เกินความจริง ประวัติพระแม่ที่บันทึกไว้แล้วนั้นยังน้อยกว่าที่ท่านทำได้จริง

ถาม: ทำไมรูปประติมากรรม หรือปางต่างๆ มีมากมาย ถึงห้าร้อย

ตอบ: เราก็ถามพระแม่เหมือนกันว่า พระแม่มีสามสิบสองปางหรือว่าตามที่เขาทำไว้ บางปางพระแม่มีตั้งพันมือพันตา ท่านก็ตอบว่ายิ่งกว่าพันมือพันตา หมายถึงว่าในการที่จะช่วยคนได้ต้องทำใจให้เสียสละถึงที่สุดให้ได้ แล้วเราจะแก้ปัญหาได้ทุกอย่าง เปรียบเสมือนว่าเราต้องรอบรู้ประมาณพันตาพันมือ จึงจะแก้ปัญหาได้ทุกอย่าง ไม่ใช่ว่าพระแม่มีมือออกมาพันมือเป็นสัตว์ประหลาด พระแม่บอกว่าท่านไม่ได้เป็นสัตว์ประหลาด

ถาม: ที่ว่าท่านเป็นผู้ชาย หรือท่านจะเป็นได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง ตามประวัติศาสตร์ของอินเดียบอกว่าพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรเป็นผู้ชาย

ตอบ: พระแม่ตอบว่าแล้วแต่ว่าจะต้องไปช่วยใคร ตอนเกิดเป็นเมียวสันนี้เป็นผู้หญิง คือว่าเราจะไปช่วยใครหรือว่าอยู่ในลักษณะไหนตามความเหมาะสมที่เขาจะไม่เห็นเราเป็นคนประหลาด หรือจะเข้าไปอยู่ในกลุ่มผู้ชายคนเขาก็เห็นท่านเป็นผู้ชายนั่นแหละ

ถาม: ตามที่ได้ศึกษามา ประวัติศาสตร์ที่มาจากอินเดียพระแม่เป็นพระอวโลกิเตศวร แล้วมาถึงที่จีนก็เรียกไม่ตรงกัน จนชื่อพระแม่กวนอิมแปลเป็นภาษาอินเดียก็เป็นอีกชื่อหนึ่ง

ตอบ: มีคนเขียนประวัติพระแม่แยะ ดัดแปลงมาเพื่อให้มันเข้ากันได้ ในสมัยโบราณตอนที่พุทธศาสนารุ่งเรือง ในราชสำนักสมัยก่อนก็ต้องมีเรื่องของท่าน ท่านก็เป็นพระโพธิสัตว์ปางหนึ่ง มหายานก็จะเรียกอย่างหนึ่ง เถรวาทก็จะเรียกอย่างหนึ่ง ทางจีนก็จะเรียกไปอย่างหนึ่ง ทางญี่ปุ่นก็จะเรียกไปอีกอย่างหนึ่ง ก็แล้วแต่ใครจะเขียนในประวัติศาสตร์ตรงช่วงไหนที่จะโยงเข้ามาหากันได้ คือเรื่องชื่อจะไม่ตรงกัน อย่างชื่อเราคนไทย

ไปอยู่เมืองฝรั่งเขาก็เรียกชื่อไม่ชัด อย่างนี้แล้วแต่ภาษาพูด แต่ความหมายจะเหมือนกัน ภาษาก็จะแตกต่างกันออกไป บางทีเขียนเหมือนกันแต่อ่านไม่เหมือนกัน อย่างนี้ก็มี

ถาม: มีเด็กลูกวัด เด็กชาย เด็กหญิง มีจริงหรือเปล่า

ตอบ: มีจริง คนติดตามต้องเป็นเด็กอยู่ในวัยเยาว์ คือออกมาในลักษณะเด็กไร้ไข่มืด เหมือนพระพุทธรองค์ที่มีพระอานนทเป็นพุทธอุปถัมภ์ ถ้าเป็นเด็กให้ไปไหนก็วิ่งไล่ตาม เหมือนหนูของพระพิฆเนศ

ถาม: สัญลักษณ์ ลูกท้อ ต้นหลิว รวงข้าว มีความหมายอะไร

ตอบ: ลูกท้อหมายถึงความอุดมสมบูรณ์ สวยงาม บอกผู้หญิงคนไหนมีหน้าตาสวย แก้มแดงเหมือนลูกท้อ หมายถึงสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ เปล่งปลั่ง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ ต้นหลิวหมายถึงความสำเร็จทุกอย่าง รวงข้าวก็เหมือนกัน ทำเป็นไส้ใช้มัดเป่า หรือใช้พรมน้ำมันต์ก็ได้

ถาม: ในถ้ำบนเกาะพุโลซาน มีคนจ้องมองเห็นภาพพระแม่กวนอิม ท่านเคยอยู่ในนั้นจริงๆ หรือคะ

ตอบ: เคยไปอยู่ ถ้ำนั้นท่านเคยไปบำเพ็ญ แต่ในวันนี้ บริเวณที่พวกเราไปก็จะเป็นภาพเขียน เทพเจ้าที่ท่านเคยบำเพ็ญเพียรอยู่ ซึ่งขณะนี้ท่านเหล่านั้นยังบำเพ็ญอยู่ในโลกทิพย์ซึ่งซ้อนอยู่กับโลกมนุษย์ คือที่ท่านสำเร็จในที่นี้คือท่านสำเร็จจกัญญาต่างๆกัน ยังไม่ได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์หรือเป็นพระอริยบุคคล ส่วนมากท่านจะบำเพ็ญจนได้อภิญญา บางท่านได้เจโตปริยญาณ ส่วนใหญ่จะได้อิทธิฤทธิ์ หมายถึงแสดงฤทธิ์ต่างๆได้

ในสมัยก่อนเขียนจะบำเพ็ญเพียรเพื่อให้มีฤทธิ์ ชะนะในสิ่งทั้งปวง ส่วนมากจะไม่บำเพ็ญเพียรด้านอื่น อาจจะไม่มีความรู้หรือไม่มีคนสอน อ่านใจคนอื่นได้ ก็ยังไม่เห็นประโยชน์เท่ากับมีฤทธิ์ ดังนั้นจะบำเพ็ญเพียรให้ได้ฤทธิ์เท่านั้น แปลงเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง อาจจะใช้ไม้เท้าอย่างเดียวชี้ให้เป็นฝน ให้เป็นไฟ ให้เป็นลมอะไรอย่างนี้ แบบเขียนต่อเขียนเขาสู้กัน อย่างในหนังสือก็จะมีสู้ในประเภทต่างๆ ส่วนมากจะบำเพ็ญเพียรเรื่องฤทธิ์เสียมากประมาณ 90% ที่จะบำเพ็ญเพื่อให้หลุดพ้นไปแบบพระพุทธเจ้านั้นน้อยมาก แล้วเราถามว่าอย่างพระแม่นี่บำเพ็ญเพียรเพื่อมีฤทธิ์หรือความหลุดพ้นอย่างพระพุทธเจ้า พระแม่บอกว่าก็บำเพ็ญเพียรเพื่อทุกอย่าง

ถาม: ที่อาจารย์เสถียร นาคะประทีป แปลไว้ว่าท่านเกิดในยุคสมัยพระพุทธเจ้าก็สสปะ เกิดก่อนพระพุทธโคดม

ตอบ: พระแม่กวนอิมบอกว่าไม่ได้พบพระพุทธเจ้าในโลกมนุษย์ เพราะท่านเกิดมาก่อนพุทธกาล

ถาม: ในภาพยนต์หรือละครเกี่ยวกับพระแม่กวนอิม บอกว่าพระแม่กวนอิมพูดว่าพระพุทธองค์ทรงตรัสว่าอย่างนั้นอย่างนี้ ถูกต้องหรือไม่

ตอบ: ก็คงเป็นเพราะว่าในภาพยนต์เขาแต่งเพิ่มเติมขึ้น เพื่อให้มีสารประโยชน์ เป็นการสอดแทรกธรรมะเข้ามา

ถาม: พอจะประมาณระยะเวลาสั้นย้อนจากนี้ไปตอนที่ท่านเป็นองค์หญิงเมียวซัน และอาณาจักรชิงหลังตอนนี้ จมทะเลไปหรือยัง อยู่ระหว่างช่วงไหน

ตอบ: คิดเป็นเวลาในโลกมนุษย์ก็ร่วม 3,000 ปี ก่อนพุทธกาล ก่อนพระพุทธเจ้าโคดม เกาะจมหายไปตาม กาลเวลา ดังนั้นบริเวณนี้จะมีหินโสโครกมาก ไม่มีเรือใหญ่เข้ามา เพราะเกาะจมไปก็เป็นหินโสโครกซึ่งเป็นภูเขา อยู่ใต้ทะเล เรือใหญ่เข้ามา ก็จะโดนกระทบกระเทือน เป็นสถานที่อุดมสมบูรณ์เกี่ยวกับเรื่องไข่มุก ไข่มุกจาก เกาะทางนี้จะเป็นไข่มุกที่ดีที่สุด

ถาม: ตอนนี้อาณาจักรชิงยังมีอยู่ไหมคะ

ตอบ: จมใต้ทะเลลึกไปแล้ว น่าจะอยู่ใกล้ประเทศไทย

ถาม: มีคนคำนวณว่าอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เลยบอกว่าน่าจะอยู่แถวประเทศไทย แล้วที่เศรษฐพงศ์บอกว่า ภาคกลางคืออยู่แถวบักกิง ดังนั้นแถวนี้ที่จริงเขาเรียกว่าตะวันออกเฉียงใต้ได้

ตอบ: ทางเราก็กว้างมาจากด้านนี้ไซ้ใหม่ ทางด้านตะวันตกของไทย ก็จะต้องเป็นตะวันออกเฉียงใต้เพราะเขา สว่างก่อนเรา เวลาเขาเร็วกว่าเรา เขาอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้

ถาม: ตอนท่านมีชีวิตในโลกมนุษย์ ท่านอุบัติมาก่อนพุทธกาล หมายความว่าสมัยที่ท่านบำเพ็ญเพียร พระพุทธเจ้ายังไม่อุบัติ ยังไม่มีพุทธศาสนาเกิดขึ้น แต่หลังจากที่ท่านอยู่ในโลกทิพย์แล้ว มีพุทธศาสนาเกิดขึ้น แล้ว พระแม่สนใจมาศึกษาหลักธรรมพระพุทธศาสนาไหมคะ

ตอบ: สนใจค่ะ เพราะว่าเมื่ออยู่ในโลกทิพย์ มีชีวิตเป็นอิสระ ฟันเดิมเคยช่วยเหลือคนอย่างไร ก็คงยังบำเพ็ญใน ลักษณะนั้น คือพระโพธิสัตว์ทั้งหมดจะอยู่ที่สวรรค์ชั้นดุสิต ในขณะที่เข้าไปอยู่ในสวรรค์ชั้นดุสิต ผู้หญิงหรือ ผู้ชายก็ตามก็ต้องเป็นผู้ชายเหมือนอย่างพระพุทธมารดา แต่เวลาออกมาจากภูมิ อย่างเช่นพระพุทธเจ้าไปเทศน์ โปรตพระพุทธมารดา ก็ไปเทศน์โปรดที่ดาวดึงส์ พระพุทธมารดาก็ต้องลงมาจากชั้นดุสิต

ภพภูมิของเทวดา

กามาวจรเทวโลก โลกอันเป็นที่อยู่ของเทวดามี 6 ชั้น

1. จาตุมหาราชิกาภูมิ เป็นที่อยู่ของเทวดาผู้มีศีล ชอบทำบุญถวายทาน
2. ดาวดึงส์ภูมิ เป็นที่อยู่ของหมู่เทวดา ผู้มีความกตัญญู เสียสละ ทำประโยชน์ให้แก่มวลมนุษย์และ สัตว์รวม
3. ยามาภูมิ เป็นที่อยู่ของหมู่เทวดา ผู้มีแต่ความสุข อันเป็นที่พอใจ
4. ดุสิตาภูมิ เป็นที่อยู่ของหมู่เทวดา ผู้มีความยินดี แซ่ซึ้งเป็นนิตย์ มีความปรารถนาที่จะมาช่วยเหลือ มวลมนุษย์โลกให้พ้นทุกข์

5. นิมมานรตีภูมิ เป็นที่อยู่ของหมู่เทวดา ผู้ยินดีในกามคุณอารมณ์ สามารถนรมิตสิ่งใดขึ้นมาตามความพอใจ
6. ปรมิมิตวสวตีภูมิ เป็นที่อยู่ของหมู่เทวดาที่เสวยกามคุณอารมณ์ เมื่อท่านให้ท่าน จิตของท่านจะเลื่อมใส เกิดปีติโสมนัส บัลลตาลให้ทุกสิ่งที่ท่านปรารถนาบังเกิดขึ้นเองโดยไม่ต้องนรมิต

ถาม: ขอความเมตตา ให้พระแม่เล่าช่วงที่ท่านควักนัยน์ตากับตัดแขน แต่ละแห่งบันทึกไม่เหมือนกัน สาเหตุเริ่มมาอย่างไร

ตอบ: พระแม่บอกว่าส่วนมากเหตุการณ์อยู่ในโลกทิพย์ ไม่ได้อยู่ในโลกมนุษย์ อย่างตอนที่เล่าว่าควักนัยน์ตาช่วยพระบิดาไข้ใหม่ คือพระบิดาสวรรคตไปแล้วแต่คิดว่าตัวเองยังไม่ตาย ท่านตกนรกในโลกทิพย์ พระแม่ต้องไปช่วยจนขึ้นจากนรก ทำให้พระบิดาคิดได้ว่าลูกเสียสละถึงขนาดนี้ พระแม่ไปช่วยเทศน์ ช่วยอธิบายจนพระบิดาเข้าใจ ส่วนมากคนที่ตายไปแล้ว ไม่คิดว่าตัวเองนั้นตาย เพราะชีวิตในโลกทิพย์ ชีวิตหลังจากตายไปแล้ว ในความรู้สึกของคนที่เป็นอยู่ในโลกทิพย์จะรู้สึกกว่าชีวิตในโลกทิพย์เป็นชีวิตจริงยิ่งกว่าชีวิตในโลกมนุษย์

เราคิดว่าโลกมนุษย์เป็นโลกจริง โลกผี โลกเทวดา เป็นโลกมายา แต่จริงๆ แล้วพอเราไปอยู่ในโลกนั้นทางโลกทิพย์จะเห็นพวกเรา โลกมนุษย์เป็นโลกมายา เพราะในโลกมนุษย์เป็นโลกที่เราจะต้องมาเห็นไตรลักษณ์ คือความคิดเปลี่ยนแปลงได้เร็วตลอดเวลา แต่ชีวิตในโลกทิพย์เป็นชีวิตจริงๆ เป็นอะไรก็เป็นอย่างนั้น เวลาที่เป็นอยู่ในโลกทิพย์ ก็คิดว่าตัวเองยังไม่ตาย ต้องทำให้เข้าใจ คนที่สามารถที่จะเข้าใจโลกทั้งสองได้ คนนั้นก็จะมีบุญมาก

ถาม: พระแม่ไม่ได้ควักตาจริงๆ

ตอบ: พระแม่ใช้ข้อภิญญา ท่านไม่ได้ควัก ถ้าควักก็บอด ทำให้พระบิดาท่านเห็นเหมือนพระแม่ควักลูกนัยน์ตา

ถาม: เสียสละลูกนัยน์ตา แขน ทำให้เกิดบุคคลาพิษฐานให้จิตใจพระบิดาสว่างขึ้น

ตอบ: ไม่ใช่บุคคลาพิษฐาน แต่ทำอภิญญาให้พระบิดากลับใจขึ้นจากนรกได้

ถาม: เห็นหนังสือเขียนว่าเมืองชิงหมิง เจริญอย่างโน้นอย่างนี้ เจริญเท่าในยุคนี้มียานอวกาศ มีเสาอากาศ มีสถาปัตยกรรมที่แปลกๆ เป็นการเติมจนเกินจริงหรือเปล่าครับ หรือยุคนั้นเจริญ มีอารยธรรมเท่ากับปัจจุบัน

ตอบ: เจริญยิ่งกว่า คือ โลกมนุษย์เปลี่ยนแปลงกลับไปกลับมา อยู่ตลอดเวลา

ถาม: อารยธรรมช่วงชิงหลังเจริญยิ่งกว่าตอนนี้หรือ

ตอบ: เจริญมาก มีไฮเทคยิ่งกว่านี้

ถาม: ทุกอย่างจะเปลี่ยนแปลง ขึ้นถึงที่สุดแล้วก็จะลง

ตอบ: เปลี่ยนแปลง หมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา วัฏจักรของการเดินทางในสังสารวัฏ มักจะเป็นอย่างนี้

ถาม: อารยธรรมเพิ่งเข้ามาช่วงพุทธกาลหรือ ก่อนพุทธกาล 500 ปี

ตอบ: ใช่ อย่างที่พุทธทำนายว่า โลกมนุษย์จะอยู่ได้เพียงแค่ 5,000 ปี เพราะฉะนั้นก่อนที่จะถึง 5,000 ปี พวกเราไม่รู้ว่าเกิดแล้วตาย ไปอยู่อบายภูมิถึงไหนแล้ว จบพุทธกาลแล้วกลับมาเกิดใหม่อีก จะหมุนเป็นอย่างนี้ตลอดเวลา ช่วงชีวิตเรามันสั้น แต่พวกเราคิดว่ามันยาว จริงๆชีวิตในโลกนี้ไม่ยาวหรอก สั้นนิดเดียว หายใจเข้าไม่ออกก็ตายแล้ว หายใจออกไม่เข้าก็ตายจริงๆ

ถาม: สมัยนั้นพระบิดาท่านคงคิดว่าตัวเองมีอำนาจมาก

ตอบ: คือเอาแต่ใจ พูดไม่รู้เรื่อง

ถาม: คือมีอิทธิพลแล้ว ก็อยากจะกวาดล้างหัวเมืองน้อยใหญ่มาด้วยเลยใช่ไหมคะ

ตอบ: เหมือนพระเจ้าอโศก

ถาม: มีช่วงที่ท่านปล่อยนักโทษใช่ไหม

ตอบ: ก็เหมือนการปกครองต้องใช้ทั้งพระเดชและพระคุณ

ถาม: อยากให้พระแม่เล่าเรื่องการปล่อยนักโทษ เหมือนในหนังแสดงไหม

ตอบ: คือในภาพยนตร์เขาเพิ่มเติมเยอะ เขาไม่ได้เอาเหตุการณ์จริง ความจริงเราใช้ปาฏิหาริย์และอภิญญา

ถาม: พระพุทธศาสนามีพระไตรปิฎก ในสมัยนั้นมีหลักคำสอนอะไรที่หลงเหลือถึงปัจจุบัน

ตอบ: คำสอนหมายถึงที่สิ่งที่บันทึกไว้ แต่ไม่มีผู้นำมาถ่ายทอด

ถาม: ศาสนาพุทธมีลายลักษณ์อักษรบาลี คนถึงได้รู้เรื่อง ถึงได้นับถือสืบต่อมา การแสดงอภิญญาต่างๆ มีตำราสอนกันอย่างไร

ตอบ: ก็มาจากพวกเขียนต่างๆ คือเขาจะมีการบันทึกวิธีการที่จะบำเพ็ญอย่างไรถึงได้มีฤทธิ์มีเดช มีอะไรอย่างนี้ คือไม่ใช่เป็นตำราแบบพระไตรปิฎก ไม่ใช่เป็นคัมภีร์ขนาดนั้น เช่นเขาจะมีตำรับยาโบราณ ที่พวกหมอยาบันทึกไว้ มีบันทึกตำราที่จะแสดงฤทธิ์ต่างๆ ของวัดเส้าหลิน หรือสำนักต่างๆ ซึ่งเป็นตำรับตำราที่สืบทอดกันต่อมา ใครที่เป็นคนเก่งจะมีการบันทึกเรื่องราวไว้ คนโบราณสมัยก่อนจะใช้บุคคลาธิษฐาน คือ นับถือเจ้าหรือพระผู้เป็นเจ้า มีเขียนองค์นั้นองค์นี้ อย่างของแขกก็จะมี พระอิศวร พระศิวะ พระพิฆเนศ แล้วคนจีนมีเป็นจำนวนมาก แต่ละแห่งก็จะนับถือไม่เหมือนกัน ทางอินเดียจะเป็นพระอิศวร พระพรหม ของจีนก็คล้ายกัน แต่ภาษาพูดจะไม่เหมือนกัน คือ ภาษาที่เรียกออกมาไม่เหมือนกับทางอินเดีย ก็คล้ายพระเวทย์

ถาม: ประวัติพระแม่ตอนที่ยังเป็นคนธรรมดา ยังไม่เป็นพระโพธิสัตว์ พระบิดาจะฆ่าท่าน จุดไฟเผา อะไรอย่างนี้ อยู่ดีๆก็มีฝนตกลงมารคนน้ำช่วยให้พระแม่รอด พระบิดาทำอะไรก็มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยให้ท่านรอดได้ตลอด

ตอบ: คนที่เป็นพระโพธิสัตว์ ท่านไม่รู้ว่าเป็นอะไร แต่ก็บำเพ็ญเพียรในฐานะที่บำเพ็ญเพียรเพื่อที่จะมีฤทธิ์ อำนาจจิตจะมีอยู่ในตัว แล้วผู้ที่บำเพ็ญเพียรจะมีเทพผู้พิทักษ์ ผู้ปกครอง เพราะฉะนั้นใครก็จะทำอันตรายไม่ได้ ปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นไม่ใช่จากตัวท่านอย่างเดียว แต่เกิดจากเทพพิทักษ์ที่คอยดูแลด้วย อย่างพระพุทธเจ้าถึงแม้ว่าจะมีเทพพิทักษ์อย่างไรก็ตาม พอถึงที่สุดแล้วก็ต้องสู้คนเดียว พระพุทธเจ้าตอนที่จะตรัสรู้ เวลาจะมาเทวดาหนีไปทั้งหมด แต่พระพุทธเจ้าก็สามารถเอาชนะมารได้ พระพุทธองค์ก่อนที่จะชนะก็อธิษฐานสร้างบารมีคือ ทาน ศีล เนกขัมมะ ปัญญา วิริยะ ขันติ สัจจะ อธิษฐาน เมตตา อุเบกขา 10 ข้อนี้มาเต็มเปี่ยม จึงสามารถเอาชนะมารได้ทุกอย่าง ในวันที่ตรัสรู้ พระพุทธเจ้าตั้งสัจจะ อธิษฐานว่าเมื่อนั่งลงไปแล้วจะไม่ลุก ไม่ว่าจะเลือดเนื้อจะหมดไปก็ไม่ลุก รุ่งอรุณของวันพรุ่งนี้ถ้าไม่ได้ตรัสรู้ เวลาที่พระพุทธองค์อธิษฐานไม่ได้นึกถึงใครทั้งสิ้น นึกถึงแต่ว่าทำอย่างไรเราถึงจะหลุดออกมา แต่พระพุทธองค์ก็รู้ว่าเมื่อถึงจุดนี้แล้วพระองค์สามารถที่จะช่วยสัตว์โลกทั้งปวงได้ แต่สมมุติว่าไม่ผ่านจุดนี้ จะไม่สามารถช่วยสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้ ก็ตั้งจิตอธิษฐานตอนนั้นพระแม่ธรณีขึ้นมาเป็นพยาน ทำน้ำท่วม คือในขณะนั้นไม่คิดว่าน้ำท่วมจริงๆ แต่ว่าคือในขณะที่ต่อสู้กับกิเลสในตัว ความรู้สึกทั้งหมดก็เหมือนอย่างน้ำท่วม แต่ในขณะนั้นคงคิดว่าท่วมจริงๆ ถ้าคนอื่นมองดูก็คงเห็นพระพุทธเจ้านั่งอยู่ใต้ต้นโพธิ์เฉยๆ นิ่ง แต่ในความรู้สึกของพระองค์ก็เหมือนน้ำท่วม คือในขณะนั้นก็เผชิญอยู่กับมารทั่วทุกทิศทุกทาง

ถาม: ทั้งเทวบุตรมารและกิเลสมาร มาพร้อมๆกันหมดหรือ

ตอบ: ใช่ แต่มารที่เป็นเทวบุตรมาร เป็นมารที่เก่งจริงๆ เป็นเทวดา มารก็ป็นเทวดา แต่เป็นเทวดาที่ซิงดีซิงเด่นกัน คือต่างคนต่างเก่ง คนที่อยู่เป็นมารชั้นสูงได้ก็ต้องบำเพ็ญเพียรอื่นๆ มาเยอะเหมือนกัน แต่ว่ามันจะต้องเอาชนะตรงจุดนี้ให้ได้ แต่ว่าพระพุทธองค์เก่งกว่า เพราะฉะนั้นจึงต้องยอมแพ้ไป แต่การบำเพ็ญเพียรเขาก็บำเพ็ญมาพอๆ กัน ไม่อย่างนั้นเขาไม่สามารถที่จะทำอะไรพระพุทธเจ้าได้ เพราะฉะนั้นบทพาทุงจึงเป็นบทที่สำคัญคือทุกครั้งที่เราสวดมนต์ ตอนจบจะต้องสวดบทพาทุง บทพาทุงคือบทที่พระพุทธเจ้าชนะ มีตอนที่ทรงมานพรหม บทแรกอะไร พาทุงสหัส.. มีทั้งหมดแปดบท บทแรกชนะมารคือที่มีพื้นมีอนันนแหละ บทแรกเลยสหัสสะมะภินิมิตะสาวุธันตัง ชีข้างสูงใหญ่เทียมภูเขา

ถาม: มารชีข้าง ไม่ใช่ข้างที่พระเทวทัตส่งมาหรือ

ตอบ: มารชีข้างชื่อครีเมขละ ข้างที่พระเทวทัตส่งมาชื่อนาฬาคีริง

ถาม: มารชีข้างชื่อครีเมขละ มาขับไล่พระพุทธเจ้า

ตอบ: มารมาทวงบัลลังค์ บอกให้พระพุทธเจ้าลุกออกไป

ถาม: แล้วท่านก็อธิษฐานถึงทานบารมีที่ท่านทำมา ให้แม่พระธรณีเป็นสักขีพยาน ว่าท่านก็มีสิทธิ์นั่งบัลลังก์นั้น
ได้

ตอบ: ให้คุณชลิกาพรมน้ำมนต์ ขณะเราสวดบทพุทธชัยมงคลคาถา

พุทธชัยมงคลคาถา

พาหุง สะหัสสะมะภินิมิตเตสาธุธันดัง
 ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 มาราดิเรกะมะภิญญชมิตตะสัพพะรัตติง
 ชั้นตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 นาพาคิริง คชะวะระรัง อะติมัตตะภูตัง
 เมตตัมพุเสกะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
 อุกขิตตะชัคคะมะตัทธิตะสุทธารุณันดัง
 อิทธีภิสังชะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
 กัตตวานะ กัมมธะมูทะรัง อิวะ คัพภินียา
 สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 สัจจัง วิหายะ มะตีสัจจะกะวาทะเกตุง
 ปัญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท
 นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
 อิทฐปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ทุคคาหะ ทิฏฐิภุชะเคนะ สุทักกัธะหัตถัง
 ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
 เอตานิ พุทธะชะยะมังคะละอัญญะคาถา
 หิตวานะเนกะวิธินา จุปัททะวานิ

ศรีเมชะลัง อุกิตะโฆระสะเสนะมารัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ
 โฆรัมปะนาพะวะกะมักกะมะถัทธะยักขัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ
 ทาวักคัจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณันดัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ
 ธาวันตियो ชะนะปะถังคูลิมาละวันดัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ
 จิญจาเย ทูฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ
 วาทาภิโรปิตะมะนัง อะตีอันธะภูตัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ
 ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ
 พรหมัง วิสุทธีชุตติมิทธิพะกาภิธานัง
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ
 โย วาจะโน ทินะทีเต สะระเต มะตันที
 โมกขัง สุขัง อะธิกะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

มหากาธุณีโก

มะหากาธุณีโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปุเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ
 สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัทธมโน เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะรา
 ชิตะ ปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกชะเร อะภิสะเก สัพพะ พุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ

สุนักข์ตตัง สุขังคะลััง สุปะภาตัง สุขุญญิตัง สุขุโณ สุขุหุตโต จะ สุขุญญัง พรหมะ จารีสู ปะทักขิณัง กา
 ยะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มโนกัมมัง ปะณิธิ เต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัตวานะ
 ละภันตเตเต ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลััง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธา นุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต

ภะวะตุ สัพพะมังคะลััง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมา นุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต

ภะวะตุ สัพพะมังคะลััง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆา นุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต

ปุจฉา-วิสัสนา ๒

ถาม: ใครเคยเกิดมาเป็นคนรับใช้พระแม่บ้าง

ตอบ: สามคนนี้เกิดในช่วงเจ้าหญิงเมี่ยวซ่าน

ถาม: เกิดในยุคนั้นหรือ หรือไปอยู่ใกล้ชิดพระแม่เลย

ตอบ: อยู่ใกล้ชิดพระแม่เลย ได้ไปรับใช้

ถาม: ตอนอยู่ในเกาะ ไม่ได้ตามมา

ตอบ: ไม่ได้ตามมา ตอนปฏิบัติถูกปล่อยคนเดียว ถึงใครตามมาก็คือโดนตัดมือตัดตีนหมด

ถาม: กราบเรียนถามท่านว่า ทำไมหนูมีความรู้สึกอยากมาที่พระแม่กวนอิมมาก ท่านคงจะคลใจเมตตาให้มา

ถาม: ถามคุณนัยน์ว่าจะมาอีกไหม เพราะเพิ่งกลับจากเมืองจีน คุณชลิกาบอกว่าไม่ต้องถาม เพราะอยากจะมา
 อยู่แล้ว

ตอบ: พวกเราได้เกิดร่วมกับท่านทุกคนถึงได้มา ไม่งั้นก็ไม่ได้มา แต่ว่าเกิดแต่ละชาติแต่ละชาติ ไม่ได้รับใช้ตอน
 เป็นเมี่ยวซ่าน

ถาม: กว่าจะมาเป็นพระแม่กวนอิมต้องบำเพ็ญเพียรมาก่อนไหม

ตอบ: บำเพ็ญมาก่อน บำเพ็ญเพียรทางอภิธรรมมาก่อน

ถาม: ประวัติพระพุทธรองค์ท่านอายุยืนถึง 80 ปี พระแม่อายุยืนถึงกี่ปี มีผิง มีฮวงซุ้ยของพระแม่ที่หลงเหลืออยู่
 ถึงปัจจุบัน คือสมัยก่อนผิงหรือเผาก็ไม่รู้

ตอบ: พระแม่ตอนเป็นเจ้าหญิงเมี่ยวซ่าน บำเพ็ญเพียรอยู่นานถึงอายุ 120 ปี

ถาม: สมัยนั้นผิงหรือเผาก็ไม่รู้

ตอบ: รู้สึกว่าจะฝัง

ถาม: มีแต่ฝัง จมลงทะเลไป

ตอบ: คงจะลงทะเลไปแล้ว

ถาม: อาณาจักรชิงหลิงก็ไปแล้ว

ตอบ: จมลงไปแล้ว

ถาม: บำเพ็ญจนสิ้นอายุขัยไปเลยใช่ไหมคะ

ตอบ: ใช่ค่ะ

ถาม: เพราะว่าเห็นมีบันทึกพระแม่หลายฉบับ บันทึกกันมั่วซั่วหมดเลย

ตอบ: บันทึกควรเอาเฉพาะชาติเดียวก็ได้ แต่ที่เขานำบันทึกทั้งหมด ไม่ได้ทำในชาติเดียว นำหลายชาติมารวมกัน

ถาม: ซี่มั่งกรไปช่วยใคร ซี่เสื่อ ซี่สิงห์ ซี่กบ มีทุกอย่างเลย บางเรื่องเอาหลายๆชาติมารวมกัน

ตอบ: นำเหตุการณ์หลายชาติมารวมกัน ให้มีภาพในปางต่างๆ มากมาย

ถาม: ภาพปางต่างๆ เหล่านี้ บันทึกจากเซียนที่มีมานติดต่อกันได้ใช่ไหม

ตอบ: ใช่ค่ะ หลังจากพระแม่ไปสู่โลกทิพย์แล้ว ก็มาปรากฏช่วยเป็นผู้พิทักษ์แนะนำผู้เข้ามาสู่โลกทิพย์จำนวนมาก ตอนที่จีนกำลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง พระแม่ก็มีบทบาทช่วย บางช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ทางด้านเกาะผู้โศกนาก็ไม่ค่อยมีใครไปยุ่งเท่าไร คนที่มุ่งมาทางนี้มีจิตใจที่เป็นกุศล มีแต่เรื่องการบูชา เพราะฉะนั้นสถานที่นี้ถึงเป็นเกาะที่ศักดิ์สิทธิ์

ถาม: ตอนพระแม่ถูกปล่อยเกาะ อายุสี่สิบกว่าใช่ไหมคะ

ตอบ: ไม่ถึงสี่สิบเลย อายุสี่สิบกว่าเอง

ถาม: นำสงสารอายุสี่สิบกว่าปีเอง ใช่ไหมคะ ประมาณสี่เจ็ดสิบแปดได้ไหมคะ

ตอบ: สิบห้าหกๆ สิบหกหย่อนๆ นะแหละ

ถาม: มีเมตตานะคะ ท่านไปปล่อยนักโทษใช่ไหมคะ ในหนังสือว่าท่านอธิษฐานเป็นสะพานให้นักโทษวิ่งข้ามจริงไหมคะ

ตอบ: เป็นความจริง

ถาม: ตอนนั้นสำเร็จภิญญาแล้วหรือ

ตอบ: มีฤทธิ์แล้ว มีฤทธิ์ตั้งแต่เด็กๆแล้ว เหมือนท่านไสยาบานะแหละ ทำอะไร อยากจะกินอะไร ก็อิชชฐาน มีขนมปังอันนึ่งก็แจกได้หมด

ถาม: ที่บอกว่าท่านเป็นพระโพธิสัตว์ เป็นตั้งแต่ก่อนที่ท่านเป็นองค์หญิงเมียวชานหรือเปล่า หรือเพราะว่าหลังจากท่านบำเพ็ญเพียรในชาติเมียวชาน

ตอบ: ท่านบอกว่า ท่านก็ไม่รู้ว่าท่านเป็นพระโพธิสัตว์หรือเปล่า มีแต่คนเขาแต่งตั้ง คนเขาว่า แต่ท่านไม่รู้ว่าท่านเป็นพระโพธิสัตว์หรือเปล่า

ถาม: ท่านได้เคยพบพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ในชาติก่อนๆ ที่จะมาเป็นเมียวชานไหมคะ

ตอบ: จำไม่ได้ คงนึกคำบรรพมาก เพราะว่าพระพุทธองค์แต่ละองค์ห่างกันเป็นอสงไขย แสนกัลป์ ขนาดพระพุทธองค์ของเรา ถูกพยากรณ์แล้ว ถูกพยากรณ์ว่าจะสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าองค์หนึ่งในอนาคตมีชื่อว่าโคดม ตอนนั้นเป็นสุเมธดาบส ที่พบพระพุทธเจ้าที่บังกร แล้วก็อิชชฐานจะบำเพ็ญเพียรเพื่อจะเป็นพระพุทธเจ้าอย่างท่าน พระพุทธเจ้าที่บังกรก็พยากรณ์ว่าต่อไปเธอจะได้เป็นพระพุทธเจ้าในอนาคตชื่อว่าโคดม สมัยนั้นยังบำเพ็ญเป็นดาบส คือหมายถึงว่ายังไม่รู้ว่าตัวเองบำเพ็ญเพียรเพื่อเป็นอะไร แต่ก็อยากจะบำเพ็ญเพียรบารมีอย่างนี้ หลังจากที่ได้รับคำพยากรณ์แล้วยังต้องมาเกิด ตายแล้วเกิดตายแล้วเกิดอีก 4 อสงชัยแสนกัลป์ ยาวนานมาก ตอนช่วงที่บำเพ็ญ 4 อสงชัยแสนกัลป์ก็จะมีบันทึกไว้ที่เป็นชาตต่างๆ เคยเกิดมาเป็นไก่ เคยเกิดเป็นเสือ เคยเกิดเป็นลิง เคยเกิดมาเป็นคน เป็นดาบสยังนี้ คุณยายเล่าชาตกสักเรื่องก่อนที่จะไปนอน

เล่า: มีที่เสียสละชีวิตก็มี พระพุทธเจ้าในช่วงที่เป็นพระโพธิสัตว์ เป็นฤๅษีบำเพ็ญเพียรอยู่ แล้วก็มองลงมาข้างล่าง เห็นแม่เสือรู้สึกหิวโหย ขาดอาหารกำลังจะฆ่าลูกตัวเอง ท่านก็มีเมตตาสงสารลูกเสือ ท่านก็ให้บริวารไปหาสัตว์ที่ตายแล้วมาให้แม่เสือกิน แต่ว่าการที่จะหาสัตว์ที่ตายแล้วก็ยาก เพราะว่ากาที่จะไปฆ่าใหม่ก็ไม่ได้ ท่านก็กลัวแม่เสือจะฆ่าลูกเสียก่อน ท่านก็เลยกระโดดลงมาให้เสือกิน ให้เสืออิมจะได้ไม่ฆ่าลูก ท่านยอมเสียสละชีวิตเพื่อจะช่วยสัตว์อื่นเท่าที่ท่านพบเห็น ต่อมาเกิดเป็นพระเวสสันดรก็เสียสละลูก เสียสละสมบัติต่างๆเท่าที่มี ก็ทำได้ง่ายและสุดท้ายก็เสียสละลูกให้เป็นคนรับใช้ของชูชก แล้วเรื่องเสียสละลูกทำได้ยากกว่าเสียสละตัวเราเอง คือให้ตัวเราเองไปเป็นคนรับใช้ชูชกยิ่งดีกว่าที่จะให้ลูกไปเป็นคนรับใช้ชูชก คือท่านตั้งใจเสียสละก็ทำได้เพราะว่าต้องการสร้างบารมีให้สมบูรณ์ นี่ก็เป็นชาต เป็นเรื่องในอดีตเป็นเรื่องที่ท่านเคยบำเพ็ญเพียรในด้านการให้ท่านทั้งเมตตา ทั้งเสียสละ เพื่อสร้างปรมัตถทานบารมี

ทุกคน: สาธุ สาธุ สาธุ อนุโมทามิ

ถาม: มีใครจะเล่าชาตอะไรบ้าง สอนลูกสอนหลาน ไม่ต้องเป็นชาตก็ได้ เป็นอย่างอื่นก็ได้ที่จะสั่งสอนลูกสอนหลาน

ตอบ: ชาดกก็ฟังมาหลายเรื่อง แต่บางทีก็จำรายละเอียดไม่ได้หมด แต่รู้คร่าวๆ เพียงแต่ตั้งใจแนะนำชักชวนให้ทุกคน สวดมนต์ ปฏิบัติธรรม เพื่อดำเนินรอยตามคำสอนพระพุทธเจ้าที่อาจารย์พร รัตนสุวรรณ ได้อุตส่าห์พากเพียร ค้นคว้า และสั่งสอนพวกเรามา หนูก็เป็นส่วนหนึ่งที่ได้ยินได้ฟังมา ก็พยายามที่จะนำคำสอนของอาจารย์มาเผยแพร่สู่ทุกๆ คน ให้ทุกๆ คนได้รู้ ได้เข้าใจเท่าที่จะพยายามถ่ายทอดให้ได้ค่ะ ก็จะพยายามต่อไป

ถาม: น้องหนึ่ง (ดร. นันทพล โรจนโกศล) พุดอะไรบ้างลูก น้องหนึ่งไปเรียนพระพุทธศาสนามาแล้วเป็นอย่างไรบ้าง เล่าให้หน่อยๆ ลูกๆ หลานๆ ฟัง เราได้รับประโยชน์อะไรจากคำสอนของพระพุทธองค์บ้าง เห็นประโยชน์ใหม่คือถ้าเราเรียนอย่างอื่นซึ่งใช้ประกอบอาชีพ เราก็ได้เรียนมาแล้ว ก็ได้ประกอบอาชีพแล้ว การเรียนพระพุทธศาสนา บางทีเรานำไปเป็นอาชีพไม่ได้ นอกจากว่าแค่เป็นครูสอนหรืออะไรอย่างนี้เท่านั้นเอง ตกลงเราได้รับประโยชน์อะไรจากจุดนี้บ้าง

ตอบ: ครั้งแรกที่คิดไปเรียน ก็รู้ว่ามีความหมายแต่ไม่รู้ชัดว่ามีความหมายในด้านไหน ไปเรียนทุกวันนี้ ก็เรียนด้วยศรัทธา ศรัทธาว่ามีความหมาย ศรัทธาในตัวอาจารย์พรและอาจารย์ศรีเพ็ญที่สอนให้ผมไปเรียนนะครับ บางทีก็ไม่ว่าทำอะไรเพื่ออะไร รู้แต่ว่าดีก็ทำไป ซึ่งในการเรียนนี้ ผมไปเรียนในสิ่งที่ผมไม่เห็นความจำเป็น ถ้าไม่ใช่พระพุทธศาสนา วิชาที่เรียนเป็นเรื่องที่ผมเกลียดที่สุดก็ว่าได้ ในเรื่องการเขียน มาสเตอร์ออฟอาร์ท มันคนละทิศกับผมเลย การเขียนผมไม่ชอบอย่างยิ่ง อ่านหนังสือผมก็ไม่ชอบ มันคนละทิศกับผมเลย ผมก็เรียนด้วยความศรัทธา ก็สู้ครับ พอท้อก็คิดว่ามีความหมาย ก็สู้ไปครับ

ประโยชน์ที่เห็น เขาไม่ได้สอนให้เข้าใจธรรม ที่ไปเรียนเขาไม่ได้สอนให้เข้าใจธรรมะ เขาสอนให้ไปค้นคว้า สอนให้รู้เรื่องราวรอบๆ ใหญ่ๆ ของพระพุทธศาสนา สอนให้ไปแนะนำชาวบ้านให้รักศาสนาไว้ สอนให้เข้าใจในมุมกว้าง แต่ในมุมลึกนี้ เขาสอนให้เราค้นคว้าเป็นแล้วก็ไปค้นคว้าเอาเอง ที่เห็นจะได้เรื่องธรรมจริงๆ คือวิชาของอาจารย์บรรจบ บรรณรุจิ วิชาเดียวครับ ซึ่งอาจารย์ก็พยายามสอนทางนี้ แล้วผมก็มีโอกาสได้จับพระไตรปิฎกในวิชาที่อาจารย์บรรจบสอน ตอนที่ผมทำรายงาน สิ่งที่ผมได้คือ ตอนต้นเทอมผมไปจับพระไตรปิฎกเพื่อจะไปค้นคว้าเรื่องหนึ่งแล้วหาไม่ได้ แต่ในอรรถกถามี ผมก็ลองดู หนังสือที่ผมเคยทำบุญไว้มีอยู่ 3 เล่ม ก็ลองไปหยิบออกมาเพื่อว่าจะมีอะไรตรงกับความต้องการบ้าง เพราะภาษาบาลีก็คล้ายๆ กัน ประมาณว่าผมต้องการแก้บางแก้ก (บางประเด็น) เพื่อจะมาใช้เขียน

ไปเปิดพระไตรปิฎก ผมไม่เคยจับมาก่อน เปิดหนังสือมา ผมยืนร้องไห้อยู่คนเดียวครับ ผมรู้เลยว่าประโยชน์เป็นอะไรบ้าง ก่อนหน้านั้นไม่รู้มาก่อนเลย ทำบุญก็จ่ายเงินไป ก็รู้ประโยชน์ระดับหนึ่ง แต่วันที่เรียนเรารู้ว่าเมื่อไม่มีตำราที่มันลำบากมากสำหรับคนที่เรียนพุทธศาสนา แล้วเรารู้ถึงว่าประโยชน์ของการศึกษาพระพุทธศาสนา มีอย่างไบบ้าง พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ ผมเข้าใจมากกว่าเดิม แล้วก็รู้ว่าคนที่ศึกษาไม่มีตำราจริงๆ แล้วก็ยิ่งภูมิใจ เปิดพระไตรปิฎกฉบับมหาจุฬาฯ ทุกเล่ม ตอนขึ้นต้นคำนำก็เห็นชื่อนายพร รัตนสุวรรณ เป็นคนจัดทำ ซึ่งผมก็มีส่วนช่วยอยู่เบื้องหลังในบางอย่าง คือทางคุณแม่ผม (คุณชลิกา โรจนโกศล)

ผมก็ภูมิใจที่ได้มาในทิศทางนี้ครับ แล้วผมก็นึกไม่ถึงว่าวิชาธรรมะจะช่วยให้จิตใจผมมีความสุขเท่าวันนี้ได้ ต้องขอขอบคุณคุณแม่ผม อาจารย์ศรีเพ็ญ จัตุหะศรี อาจารย์พร รัตนสุวรรณ อย่างมาก ขอขอบคุณครับ

ตอบ: สาธุ สาธุ สาธุ อนุโมทามิ คืออาจารย์บอกว่าวิชาธรรมะเป็นวิชาที่ช่วยในการประกอบอาชีพของทุกๆ อาชีพ คือคนที่เก่งวิชาอะไรก็ตาม มีอาชีพที่จะเอามาสร้างความร่ำรวย สร้างความอะไรให้กับตัวเองได้ แต่ถ้าทุกคนไม่รู้ธรรมะ ไม่รู้วิชาของพระพุทธเจ้าแล้ว เราไม่สามารถที่จะเป็นคนที่ร่ำรวยได้ยั่งยืนตลอดไปทุกชาติได้ แต่ถ้าสมมุติว่าเรามีวิชาธรรมะ วิชาของพระพุทธเจ้าประกอบอยู่ด้วยในการเรียนวิชาอื่นนี้ สิ่งที่เรามีนั้นมันจะเป็นสิ่งที่มันคงและยั่งยืนตลอดกาล และจะก้าวหน้าไปเรื่อยๆ ชีวิตจะไม่มีตกต่ำ

สมมุติว่าเราเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งร่ำรวยเป็นถึงดอกเตอร์ก็สาขาที่ตาม แต่ถ้าเราไม่รู้ธรรมะแล้ว มันจะตกลงมาเรื่อยๆ ยิ่งร่ำรวยมากขึ้น ยิ่งเก่งมากขึ้น มันก็ยิ่งจะตกลงมาอีก มันจะไม่ก้าวต่อไปได้เรื่อยๆ เพราะฉะนั้นวิชาธรรมะ ถ้าเราไปไหนก็ตาม ใครบอกว่าเราเขามาสนใจเรื่องธรรมะ ให้บอกว่าตอนนี้พวกเธออาจจะคิดว่าเซย์ แต่ต่อไปพวกเธอจะคิดว่า ทำไม่ไม่ชวนฉันตั้งแต่แรก

ขอให้พวกเราทุกคนจงภูมิใจเถื่อนะที่ได้มาเกิดพบกับคุณชลิกา โจรจนโกศล เพราะว่าคุณชลิกา เป็นผู้นำทางวิญญานที่ดีที่สุด จะไม่พาให้พวกเราตกต่ำ บ้า (คุณศรีเพ็ญ จัตุหะศรี) รู้จักเขามา ไม่เคยเห็นใครเหมือนเขาเลย อย่างอื่นอาจจะมีการบกพร่อง ก็เป็นมนุษย์นี่นะก็อาจจะบกพร่อง แต่โดยเนื้อแท้ของพื้นฐานจิตใจ เขาเป็นผู้นำทางวิญญานของพวกเราได้อย่างดีที่สุด เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขาสั่งสอน สิ่งที่เขาบอก สิ่งที่เขาแนะนำก็ทำตามไปเถื่อนะ มีแต่พวกเราจะเจริญรุ่งเรือง สำหรับตัวเองแล้ว ก็จะได้พบกับภักษณมิตรตลอดไป

พระพุทธเจ้าเทศนาบทมงคลสูตร บทแรกที่พระพุทธองค์พูดไว้ข้อที่หนึ่งคือการไม่คบคนพาล คนพาลคือคนโง่ คำว่าพาลไม่ใช่คนเกกมะเหรกเกเร คนโง่ก็เรียกว่าคนพาลเหมือนกัน เพราะว่าพาลแปลว่าโง่ ถ้าเราคบคนโง่บางทีเราก็จะแยะไปด้วย พยายามคบบัณฑิต อเสวนา จะพาลานั่ง บัณฑิตานั่ง จะเสวนา ปุชจาจะปุชชะนี ยานั่ง เอตัมมังคละมุตตะมัง ปุชจาสิ่งที่ควรบูชา เรื่อยไปบูชาเงินเป็นพระเจ้า ให้เรารู้ว่าถ้าเราไม่มีเงิน เราก็จะลำบาก เพราะฉะนั้นเราก็ทำทุกสิ่งทุกอย่าง ให้มีความขยัน ให้ใช้ปัญญา เราก็จะได้เงินมา เราก็จะร่ำรวย พร้อมกันนั้นเราก็จะไม่ตกเป็นทาสของเงิน เงินก็จะไม่สามารถชักพาเราไปในทางที่ตกต่ำ เราก็จะมีความฉลาดมีปัญญาที่จะนำพาตัวเอง คนที่อยู่ใกล้ชิด พวกพ้อง ไปในทางที่ถูกต้อง

อธิษฐานไว้เสมอว่าทำอะไรก็ตาม ให้เรานึกถึงความสุจริตใจเป็นที่ตั้ง อาจารย์พร รัตนสุวรรณ กล่าวย้าว่าในการมาครั้งนี้ ขอให้ทุกคนตั้งอยู่ในปียวาจา สั่งตัวเอง พูดเอาเองอยากจะให้มันดีหรือไม่ดี ไม่มีใครว่า เวลาพูด ปากพูด พูดดีก็ปากเราใช่ไหม บางทีบ้า (คุณศรีเพ็ญ จัตุหะศรี) อยู่ที่บ้านหรืออยู่ที่แคมป์สน เดียวก็ว่าก ผู้อื่น อาจารย์บอกว่าปากสียอีกแล้ว ปากตัวเอง จะให้มันดีหรือไม่ดีก็พูดเอาเอง ไม่มีใครทำให้ ต้องหัดเอาเอง อาจารย์มักจะบอก จะเตือนว่า อย่าทำบาป ด้วยกาย วาจา ใจ อย่างเช่นถือศีลข้อหนึ่ง ปาณาติบาต คือเราไม่ฆ่าสัตว์ ในที่นี้คือไม่ฆ่าทั้งกาย วาจา และใจ

เราพูดกับตัวเองถ้าเราพูดไม่ดี เท่ากับเราผิดศีลข้อหนึ่งแล้ว พูดไม่ดี มันก็ผิดศีล เป็นการผิดศีลด้วยวาจา พยายามเตือนตัวเองอยู่เสมอ สิ่งที่ดีทำให้ตัวเอง ไม่มีใครทำให้เรา เราต้องทำเอาเอง หาซื้อไม่ได้ คนอื่นได้แต่บอก พระพุทธเจ้าย้ำแล้วย้ำอีกว่า ตถาคตเป็นแต่เพียงผู้บอก การกระทำเป็นของพวกเขาเอง ไม่มีใครทำความสะดวกให้กับใครได้ นอกจากทำเอาเองด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ สุทธิ อสุทธิ ปัจจัยตั้ง ต้องทำด้วยตนเอง คนอื่นได้แต่คอยบอกคอยเตือน แล้วสมมุติว่าถ้าเราทำตามได้ สิ่งที่ดีก็เกิดขึ้นกับเรา ความเจริญรุ่งเรืองก็เกิดขึ้นกับเรา

อหินนาก็เหมือนกัน ไม่ลักทรัพย์นี้ คิดก็ไม่ได้นะ คือไม่เอาของเขาเราไม่เอา ไม่ให้คิดด้วย ไม่ให้พูดด้วย บางทีเดียวจะขโมยเสียนี้ แต่จริงๆไม่ขโมยมันผิดทางวาจาแล้ว ทางใจก็ผิดแล้ว ในเมื่อใจเราคิดบ่อยๆครั้งเข้า มันจะทำ บางคนคิดบ่อยๆเข้า ก็พูด พอพูดบ่อยๆเข้าก็ทำเลย สะสมวิบากให้กับตัวเอง เพราะฉะนั้นของไม่ดี พยายามนี้ให้มีสติเตือนตัวเองอยู่เสมอ พอนึกขึ้นมาได้ อย่างน้อยให้สติมาไวๆหน่อย อาจารย์บอกว่าจำไว้ แล้วทุกคนจะหน้าตาแจ่มใสสวย งาม ทำอะไรก็มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง ไปอยู่ที่ไหนก็จะมีแต่คนเลื่อมใส ศรัทธา

ให้มีสติรู้เท่าทันทุกขณะจิตให้ได้ อกุศลคือตัวอุปสรรคของการดำเนินชีวิตทุกอย่าง ทุกคนเกิดมาเพื่อหัดทำใจกับทุกสิ่งทุกอย่างรอบข้างว่า เป็นไปตามเหตุตามปัจจัย สติ...เป็นเครื่องกันกระแสในโลก เรากล่าวว่า สติ เป็นเครื่องกันกิเลสทั้งหลาย กระแสเหล่านั้น... อันบัณฑิตย่อมปิดได้ด้วยปัญญา

ให้พูดคิดทำดีมีประโยชน์

ให้ละโทษชื้อตรงไม่หลงไหล

ให้เมตตาปราณีมีน้ำใจ

ให้เส้นชัยแห่งความดีนึ่งองงาม

กราบขอบคุณท่านที่มีเมตตา

เทพเทวาฤทธิ์ไกลในโลกสาม

โปรดอวยพรให้ท่านสุขในทุกยาม

สติตามใจสบายในทุกกาล

ตอบปัญหา คุณชลิลา โรจนโกศล

ถาม: ตอนเกิดเป็นเจ้าหญิงเมี่ยวซัน พระแม่ไม่ได้พบพระพุทธเจ้า แล้วหลังจากที่ท่านไปเกิดในโลกทิพย์แล้ว ช่วงที่พระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันยังทรงพระชนม์อยู่ในประวัติกล่าวว่า มีหลายช่วงที่เทวดามาถามปัญหาเกี่ยวกับพระพุทธองค์ แล้วพระแม่ได้มีโอกาสได้มาเห็นพระพุทธองค์ไหมคะ

ตอบ: พระแม่กวนอิมรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ แต่ไม่ได้เสด็จมาเฝ้าพร้อมหมู่เทวดา ส่วนใหญ่พระแม่จะบำเพ็ญเพียรภาวนาอยู่ในภพภูมิของท่านเป็นประจำ เพื่อให้จิตใจบริสุทธิ์

ถาม: มารที่มากลั่นพระพุทธองค์ตอนจะตรัสรู้ ก็เป็นการทำบาปอย่างมากแล้วอย่างนี้ต้องรับกรรมที่ทำไว้ไหม

ตอบ: การทำบาปด้วยอสุภเจตนาทุกอย่าง จะนำไปสู่อบายภูมิ ตกนรกแน่นอน

ถาม: จากในเทพที่คุณชลิลาถามเกี่ยวกับพระแม่ช่วงปลอยนักรโฆษ พี่ศรีเพ็ญบอกในชีวิตจริงจะเป็นไปตามในหนังสือและที่เขาเล่ากันมาได้ อยากจะขอให้พระแม่เล่าเหตุการณ์ช่วงปลอยนักรโฆษว่าเรื่องจริงเป็นอย่างไร

ตอบ: ท่านได้ใช้อิทธิวิธิ อภิญญาทุกด้าน เป็นบุคลาธิษฐานช่วยกำบังตัวและคนอื่น ทำให้ทหารที่มาจับกุมนักรโฆษมองไม่เห็นกัน ทำให้นักรโฆษรอดชีวิตได้

ถาม: รูปพระแม่องค์ใหญ่ที่ยืนมองออกไปทะเลที่พุโธซาน ที่พระแม่เคยบอกตอนที่คณะไปแล้วท่านบอกว่า (สำเร็จที่นี่) คือสำเร็จอะไรบวกรบกวนท่านขยายความด้วยค่ะ

ตอบ: พระแม่กวนอิมมีอภิญญา คือความรู้ที่วิเศษเหนือกว่าปกติ คนธรรมดาทำไม่ได้ ท่านได้บรรลุญาณคือ

1. อิทธิวิธิ ความรู้ที่ทำให้แสดงฤทธิ์ต่างๆได้ เช่นทำที่สว่างให้มืด ทำที่มืดให้สว่าง
2. ทิพยโสด ความรู้ที่ทำให้มีหูทิพย์
3. ทิพยจักขุ ความรู้ที่ทำให้มีตาทิพย์

ตอบปัญหา คุณทศพล ถนัดธรรมกุล

ถาม: ในสมัยยุค พระแม่เป็นเจ้าหญิงเมียวซัน มีคนมีวิทย์ายุทธ เทาะเห็นดินอากาศ ได้เหมือนในหนังหรือไม่ ถ้ามีเป็นเพราะอะไรที่คนสมัยนี้ไม่สามารถทำได้ การฝึกวิทย์ายุทธแบบในหนังเกิดจากการฝึกทางร่างกายแบบในหนัง หรือเป็นการฝึกจิต แบบฝึกญาณในพุทธศาสนา

ตอบ: ในสมัยนั้นมีเหล่านักพรต นักบวชและเซียน บำเพ็ญภาวนาอยู่ตามเกาะต่างๆ จนบรรลุฤทธิญาณ มโนเมยิทธิ อิทธิวิธิญาณ ญาณที่ทำให้แสดงฤทธิ์ต่างๆได้ ด้วยการกำหนดกายและจิตเข้าด้วยกัน ทำคนเดียว เป็นหลายคน ดำดินได้เหมือนดำน้ำ เดินบนน้ำเหมือนเดินบนดิน

ถาม: การช่วยเหลือระหว่างคนในโลกทิพย์ กับคนในโลกกายหยาบ ช่วยเหลืออะไรซึ่งกันและกันได้บ้าง เพราะไม่สามารถติดต่อกันได้โดยทั่วไป

ตอบ: ให้การช่วยเหลือเป็นเทพผู้พิทักษ์ ด้วยการดูแลคุ้มครองให้พลังป้องกันภัยอันตรายให้พลัง ดลใจให้หา ของที่หายให้พบ ช่วยรักษาคัมภีร์ของผู้ประพาศธรรม ไม่ให้ตกไปสู่ห้วงแห่งความทุกข์และตกอบายภูมิได้จริง

ถาม: ในโลกกายหยาบคนในโลกต้องทำงานเพื่อดูแลชีวิต ในโลกทิพย์ทุกอย่างอยู่ที่จิต แล้วคนในโลกทิพย์ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตประจำวันทำอะไรกัน เพราะไม่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ

ตอบ: ในโลกทิพย์สุดภูมิ คนดีจะอยู่เฉพาะคนดีด้วยกัน จะทำงานตามที่ตัวเองชอบและรักที่จะทำ เช่นไปฟังธรรม ไปปฏิบัติธรรม ไปฟังดนตรี ไปท่องเที่ยวตามภูมิต่างๆ ไปวาดภาพ ประติมากรรม ไปศึกษาค้นคว้าพระธรรม คำสั่งสอนของพระพุทธองค์ พร้อมทั้งนำพระธรรมคำสั่งสอน และข้อวัตรปฏิบัติมาแนะนำ เพื่อยกระดับจิตของผู้อยู่ในภูมิต่างๆ ให้สูงขึ้น

ถาม: ในโลกทิพย์แยกชีวิตอยู่กันตามภูมิแห่งจิตของตัวเอง แล้วมีการกลั่นแกล้ง ชัดแย้ง ทะเลาะกัน หรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างภูมิหรือไม่

ตอบ: ในโลกทิพย์ ผู้ที่อยู่ในภูมิสูงจะไปช่วยเหลือแนะนำให้พลังแก่ผู้ที่อยู่ในภูมิที่ต่ำกว่า เพราะว่ามีพลเหล่าเทพ เจ้าโอบปาดิกะทั้งมวลนั้น ต่างก็มีความปรารถนาที่จะให้สิ่งที่ตั้งงามบังเกิดขึ้นในโลกมนุษย์อยู่เสมอ สำหรับการกลั่นแกล้ง ชัดแย้งทะเลาะกัน จะมีในหมู่เทพเทวาฝ่ายมิจฉาภิภูฏฐิ ที่ต้องการทำลายกัน ไม่ชอบความสงบสุข

ถาม: เป็นไปได้หรือไม่ที่คนจากโลกทิพย์ เมื่อมาเกิดในโลกมนุษย์แล้วยังมีความจำในโลกทิพย์ได้แบบชัดเจน ถ้ามีเป็นเพราะอะไรที่คนสมัยนี้ไม่สามารถทำได้ การฝึกวิทย์ายุทธแบบในหนังเกิดจากการฝึกทางร่างกายแบบในหนังหรือเป็นการฝึกจิตแบบฝึกญาณในพุทธศาสนา

ตอบ: คนจากโลกทิพย์เมื่อมาเกิดในโลกมนุษย์แล้ว เป็นไปได้ที่ยังมีความจำในโลกทิพย์ได้แบบชัดเจน เมื่อได้มีการบำเพ็ญภาวนาปฏิบัติธรรมในพระพุทธศาสนา จนบรรลุรูปฌานสี่และบุพเพนิวาสานุสสติญาณ คือรู้และเข้าใจอดีตชาติหลังของสรรพสัตว์ได้อย่างแจ่มแจ้งชัดเจน

คนสมัยนี้ไม่สามารถทำได้เพราะจิตใจยังไม่เชื่อเรื่องตายแล้วเกิด ไม่มีศีลธรรมในตัวเองและสังคม ไม่มีการพัฒนาจิตใจ แต่พัฒนาด้านวัตถุ หาแต่เงิน ความสะดวกสบาย ไม่มีความจริงจังยั่งยืนอะไร แล้วก็ตายไป มีวิญญาณที่ประกอบด้วยกิเลสตัณหา ตัณหาติดตัวไป สร้างนามรูปต่อไปทุกภพชาติ

ถาม: ปัจจุบันความเจริญต่างๆในโลกเกิดขึ้นรวดเร็ว จึงมีคนคิดว่าคนสมัยนี้เห็นแก่ตัวไม่สนใจคนอื่น อยากทราบว่ เท้าที่พระแม่ได้เห็นชีวิตคนในโลกมายาวนาน จิตใจของคนในสังคมในอดีตเทียบกับคนในสังคมในปัจจุบันแล้ว คนในสังคมโดยรวมมีจิตใจดีแย่ต่างกัน หรือเหมือนกัน

ตอบ: จิตใจของคนในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตเหมือนกัน ตามกฎที่ว่าบุคคลจะเลวหรือประเสริฐ เพราะชาติกำเนิด หรือตระกูลก็หาไม่ แต่เกิดจากนิสัยสันดานและการกระทำของตนเอง ตัวเราคือผลของสิ่งที่เราทำเป็นประจำ

ฝูงชนกำเนิดคล้าย	คลึงกัน
ใหญ่ย่อมเพศผิวพรรณ	แพกบ้าง
ความรู้้อจเรียนทัน	กันหมด
ยกแต่ชั่วดีกระด้าง	อ่อนแก่ ถ้าไหว

ถาม: โรคระบาดที่เกิดขึ้นทั้งโลกเช่นโควิด ทำให้คนในโลกตายไปหลายล้านคน เป็นเพราะกรรมรวมของคนในโลกทำให้เกิดขึ้นใช่หรือไม่ เพราะแม้คนที่ไม่ได้ติดโรคโควิด แต่ก็ต้องโดนผลกระทบด้านอื่นไปด้วย ปกติเวลาเราพูดถึงกรรม เรามักจะหมายถึงกรรมที่เกิดขึ้นของแต่ละบุคคล จึงอยากทราบว่ามันมีกรรมที่เกิดจากกรรมรวมของคนในสังคมหรือไม่

ตอบ: โรคโควิดเกิดจากกรรมรวมของคน คือมนุษย์ทำลายธรรมชาติ ใช้สารเคมี เอาขยะไปทิ้งทะเล ทำสงคราม โรคโควิดเหมือนตำรวจสากลส่งเชื้อโรคที่ภูมิคุ้มกันร่างกายไม่รู้จักมาทำลายมนุษย์ เพื่อให้หยุดคิดอกุศล อยู่อย่างพอดี ไม่ทำลายธรรมชาติ ผลจะเกิดเหมือนกัน ตามเหตุที่เรากระทำ

ถาม: ในปัจจุบัน พระภิกษุที่ไม่ดีเข้ามาบวชเพื่อหาประโยชน์ใส่ตัวเองมีมากมาย ทำให้คนในปัจจุบันไม่เลื่อมใสในศาสนามากขึ้น เราจะมึวิธีอย่างไรที่จะรู้ว่าพระภิกษุรูปนี้ เป็นพระจริงๆ ที่ควรทำบุญบูชาด้วย และพระแม่มีคำแนะนำคนในโลกปัจจุบันนี้ ควรมีความคิดและควรมองอย่างไรต่อพระภิกษุในปัจจุบัน

ตอบ: มองจากภายนอก เราจะไม่รู้เลยว่าพระภิกษุรูปนี้ดี เป็นพระจริงๆ หรือไม่ นอกจากจะรู้จักใกล้ชิดกัน หรือติดตามข่าวสารสังคม

เพื่อความสบายใจ ให้มองว่าทุกคนมีความดี ฝนไม่ตกตลอดปี คนไม่จนตลอดชาติ การทำกุศลทุกครั้ง ควรทำให้เกิดเมตตา เกิดศรัทธา ร่าเริงแจ่มใส ทำใจให้ถูกต้อง มองว่าพระภิกษุในปัจจุบันยังมีพระสงฆ์ที่ทำงาน

สร้างสรรค์ ทำประโยชน์แก่สังคม ควรถวายไทยธรรมแก่พระสงฆ์ทั่วไป เป็นการให้กำลังใจในการทำงานปฏิบัติกิจในพระพุทธศาสนาให้เจริญงอกงามต่อไป

ถาม: ความร่ำรวยของคนในโลกที่เกิดขึ้นมา บางคนเกิดมาจนแล้วค่อยรวย บางคนเกิดมารวยแล้วค่อยจน บางคนเกิดมารวยแล้วรวยยิ่งขึ้น บางคนเกิดมาทั้งชีวิตความร่ำรวยสม่ำเสมอทั้งชีวิต เราสามารถบอกได้ไหมว่าเกิดจากความสามารถ 50% จากบุญกุศล 50% หรือเกิดจากความสามารถในปัจจุบันมากกว่าบุญกุศล หรือเกิดจากบุญกุศลมากกว่าความสามารถ หรือไม่สามรถระบุได้

ตอบ: ความร่ำรวยเกิดจากนิสัย ความสามารถและกระทำเหตุให้ดีขึ้น

ต้นเหตุแห่งความยากจนหรือมั่งมี ซึ่งเกิดจากบุญกุศลอยู่ที่ใจของเราเอง ว่าได้สร้างพืชแห่งความร่ำรวยคือได้บำเพ็ญทานบารมีมามาก ให้สิ่งที่ผู้อื่นให้ได้โดยยาก ย่อมได้สิ่งที่คนอื่นได้โดยยาก สามารถร่ำรวยและตั้งตัวได้ไม่ยาก

ถาม: ฮวงจุ้ยเป็นศาสตร์ของชาวจีนมายาวนาน ในสมัยพระแม่เป็นพระนางเมี่ยวซันมีเรื่องฮวงจุ้ยหรือไม่ แล้วฮวงจุ้ยมีผลต่อโชคชะตา ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตเราจริงหรือไม่

ตอบ: ในสมัยพระแม่กวนอิม มีเรื่องฮวงจุ้ยมาก่อนแล้ว การมีผลต่อโชคชะตา คือสิ่งที่คุณมุ่งมั่น กระทำตามทางของเหตุและผลจนเกิดความสำเร็จ ความก้าวหน้าของทุกอย่างจะเกิดขึ้น และเบ่งบานออกมาจากรากฐานภายใน

การทำความดีนั้น เราจะได้ก็คือเมื่อเรามีชีวิตเป็นมนุษย์เท่านั้น คนเราเมื่อตายไปเกิดเป็นโอปปาติกะ ในขณะที่จะปฏิสนธิ วิบากของกรรมอันไหนให้ผล วิบากอันนั้นก็จะเป็นพื้นฐานของชีวิตในโลกโอปปาติกะต่อไป

บุคคลที่มีความเมตตากรุณาต่อมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายอย่างมากมาย จะทำอะไรก็นึกถึงคนอื่นเสมอ ทุนไม่ได้เมื่อเห็นคนอื่นทุกข์ยากลำบาก และตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ ได้ชวนชวนทำประโยชน์ต่อผู้อื่นอยู่เสมอ เป็นบุคคลที่มีนิสัยเยี่ยงพระโพธิสัตว์ อย่างเช่นพระแม่กวนอิม พระโพธิสัตว์ด้านความรัก ความเมตตา ทุกคนมีส่วนในการเปลี่ยนโลกให้สงบสุข หน้าที่หลักคือทำชีวิตตัวเองและสังคมให้ดีที่สุด สงบเย็นและเป็นประโยชน์พร้อมปลอ่ยวาง